Варна, 21 октомврий 1891 г. Брой 21.

**ЦѢНА:**

За година . . . . . 10 л.
„ 6 мѣсеца . . . . . 5 л.
„ старъ брой . . . 50 ст.
„ въ странство за година 15 л.

**За обявленията се плаща:**

**1) Въ единъ стълбъ:**

На 4 стр. за единъ редъ 15 ст.
„ 1 стр. „ „ „ 1 л.—
„ другитѣ стр. „ — 50 ст.

**2) Въ два стълба:**

На 4 стр. за единъ редъ 50 ст.
„ 1 „ „ „ „ 3 л.

За срочни (шестмѣсечни или годишни) обявления се правятъ сериозни отстѫпки.

АБОНАМЕНТА ВЪ ПРѢДПЛАТА

**Единъ брой 20 ст.**

# ЧЕРНО МОРЕ

ИЗЛИЗА ЗА СЕГА САМО ВЪ ЧЕТВЪРТЪКЪ.

**АДРЕССЪ:**

За **пари** (въ бонове и записи)—до **П. Бобчевский**
За писма и ржкописи—до **Редакцията.**

РЕДАКЦИЯТА И АДМИНИСТРАЦИЯТА

се помѣщава въ **домъ Бобчевский, № 335, срѣщу Централната градска градина.**

*Редакцията не отговаря за съдържанието на публикуванитѣ писма и съобщения.*

Неупотрѣбенитѣ ржкописи се връщатъ, ако се платятъ пощенскитѣ разноски.

*Неплатени писма не се приематъ.*

**Единъ брой 20 ст.**

Редакторъ-Издатель **П. Бобчевский.**

**Настоящий брой се испраща до абонатитѣ ни Народни Прѣдставители въ Столицата.**

## ПОЛИТИЧЕСКИЙ ПРѢГЛѢДЪ

**РОМЖНИЯ.** Отъ нѣколко врѣме пасамъ се говори за отношенията на тѫзи държава съ Россия и тройния съюзъ. Появи се въпросъ, да ли тройния съюзъ ще помага на Ромжния, ако тя не позволи на Россия да прѣмине за отсамъ Дунава и по тѫзи причина Россия нападне на Ромжния. Причината на въпроса е многото русска войска, натрупана на ромжинскитѣ граници. Ромжинский Краль тръгнѫ отъ Букурещъ за Италия, като постави за явна цѣль болѣстьта на Кралицата, но той не се спре при неѭ, а направи посѣщение на Италияя. Краль, отиде въ Германия. въ Берлинъ, гдѣто се вижда съ Германския Императоръ, отиде и въ Австрия, въ Виена, гдѣто се намира сега. Всичко туй дава, безъ съмнѣние, едно основание да се вѣрва, че прѣдставительтъ на Ромжния не напразно се расхожда, но че нѣкакви споразумѣния го влекѫтъ къмъ това оффициално пѫтешествие. Ще се сбъднятъ ли споменатите споразумѣния — е въпросътъ.

Като се вземе въ внимание, че въ основитѣ на тройния съюзъ стои и прѣпятствуванѣто, да не сполучи Россия да се домогне въ Босфора, т. е. да се защищава настоящето политическо положение, твърдѣ много се наближава разрѣшението на въпроса. Отъ друга страна, Ромжния, ако нѣма положителна увѣреность и поддържка отъ силитѣ на тройния съюзъ, ще бѫде принудена да се договори съ Россия, за пропущанѣто на войскитѣ ѝ прѣзъ Добруджа, когато поиска, а това е противъ стрѣмленията на съюза.

Ако се глѣда поведението на ромжинския печатъ по пѫтуванѣто на Кральтъ, намира се, че за Ромжния е износно да бѫде съ тройния съюзъ, но че присъединението ѝ ще раздразни и разсърди безъ врѣме Россия,—нѣщо, което пѫкъ не е желателно.

Каквото и да се мисли по пѫтуванѣто, което прави ромжинския Краль изъ срѣдне-европейскитѣ държави, не може да се отрѣче никакъ, че нѣма политическа цѣль и благоприятни за тройния съюзъ слѣдствия.

## БЪЛГАРСКО ТЪРГОВСКО ПАРАХОДНО ДРУЖЕСТВО ВЪ ВАРНА.*)

На всичкитѣ донесения и молби отъ тѫзи избрана комиссия, правителството отговори, че се съгласява да отпуща въ продължение на *десеть* години едно пособие, като лихва на капиталътъ, отъ 4 % и за услугитѣ на дружеството —3 %. Нѣмаме на ржка самия отговоръ на правителството, но, до колкото узнахме за положително, такъвъ билъ отговорътъ, а и освѣнъ това фактъ е, че съставеното това общество не се рѣши да отвори дружеството съ тѫзи помощь.

Ето въ това положение се намира дружеството! Както вижда всѣкий, интерессътъ не е частенъ, нито частно—общественъ, а е грададенъ за цѣлъ народъ, заедно съ правителството му.

Не помнимъ добрѣ, гдѣ точно бѣше писано не отдавна, че ний и народъ и правителство, сме се забравили, прѣдали сме се всецѣло на международното си положение и не съ надлѣжното внимание глѣдаме на вътрѣшнитѣ си работи и нужди. Това е цѣла, макаръ и неприятна, истина Подобно увличанье може да ни съспе: всѣкога на щрекъ и съ наострено ухо на вънъ, ний губимъ, напущаме почти съвсѣмъ сериозността въ вѫтрѣшното си уреждане, а пѫкъ хълтавото работенье е двойна врѣда. Много добрѣ виждаме, че отъ толкова години насамъ политическитѣ разни сплѣтни се развиватъ все повече и повече и нито признаци даватъ за нѣкакъвъ край, а ако и ний все така вървимъ наежено слѣдъ тѣхъ, отидохме да се не видимъ подъ икономическо робство. Ний имаме твърдото убѣждение, че това е тъй и, ако и да не влизаме въ неприятни подробности за да доказваме, вѣрваме, всѣкий ще признае и сего. Нашата работа ще заприлича на крайно страхливия, който постоянно надзирателствува на смъртния си врагъ, за да бѫде готовъ да го посрѣщне, и не му остава врѣме да помисли, да се грижи, за храна, та остава гладенъ до тамъ, щото отъ гладъ умира, вмѣсто отъ куршумъ. . . . Ний, народъ и правителство, сме длъжни да внимаваме много повече въ дома си, за да можемъ да посрѣщаме съ куражъ всички загуби, които ни се направятъ подъ този или онзи образъ отъ вънъ За удовлетворението на нуждитѣ, докарани отъ вънъ, никакъ не е умно да се скѫпимъ въ удовлетворението на нуждитѣ у дома си, защото знае се, че удовлетворението на външнитѣ нужди има свой изворъ *единственно* въ вѫтрѣшното добро уреждание. Врѣдно е, да забравяме, че се намираме върѣдъ една вѣковна живеница—источния въпросъ—която нито ще се исцѣри тъй скоро, нито пѫкъ отъ насъ зависи напълно да ѭ махнемъ. Всичко това не е, разбира се, нѣщо ново, но явява се потрѣбно да го вспомнимъ при сегашния, не безинтересенъ случай.

*Намъ трѣбватъ параходи по море и рѣка.* Едно грамадно водно пространство ни заобикаля и не можемъ съ свои крака (параходи) да го нагазимъ! До кога ще бѫде тъй? Като отлагаме днесь за утрѣ, ний губимъ, и само губимъ, и въ всичко губимъ. Сега за сега, пакъ е добрѣ, че имаме какво да губимъ, но . . . страшно!

Тука съставеното общество, съ цѣль да открие акционерноо параходно дружество, се обезкуражи отъ оговора на правителството и, просто на просто, не знае какво да прави. И твърдѣ естествено. За подобно дружество не е достатъчно да има патриотизмъ, нито пѫкъ нѣкаква алчность може да увлѣче, а трѣбватъ и смѣтки, защото ще се туржтъ пари на море съ голѣми постоянни расходи и конкуренции. Необходима е, слѣдователно, дѣйствителна помощь отъ страна, за да осигури колко годѣ акционеритѣ и съществуванѣто на дружеството.

За да стане това, ний намираме слѣдующето срѣдство: Въ това акционерно дружество да влѣзе, като акционеръ, и правителството и да купи 1/3 часть отъ акциитѣ. Никакво прѣимущество не може да има отъ туй, когато печалбитѣ и загубитѣ се разхвърлятъ върху акциитѣ и когато 2/3 акционери има прѣдъ него. Това участие на правителството ще придаде, напротивъ, довѣрие къмъ акциитѣ въобще и сила на дружеството.—Настоящето мнѣние се породи по поводъ на първия „Уставъ за Българската Народна Банка,“ публикуванъ въ „Годишния Сборникъ на законитѣ“ отъ III Обикновенно Събрание, изработенъ, ако се не лжемъ, отъ сегашния Финансовъ Министръ.

Мислимъ, че това е съвсѣмъ възможно, удобоисплънимо и заслужва да се извърши, още повече за туй, че тогава капиталътъ не ще бѫде само единъ милионъ, а най-малко три милиона и при чиновници, назначавани отъ правителството съ общата отговорность, ще може да стане нѣщо съвсѣмъ прилично и сигурно. —

Безъ повече коментарии за сега, ний прѣдаваме този въпросъ за обмислюванье отъ правителството и нашата пресса, като мислимъ, че тѣ не ще се покажѫтъ безучастни къмъ това досто[illegible] голѣмъ интересъ дѣло.

## ПО НАШИТѢ ИЗЛОЖЕНИЯ.

Окрѫжната и околийската комиссия въ града ни за Пловдиското изложение както се научаваме, били вече съставени. Сѫщето вѣрваме вече да е станѫло и въ другитѣ градове. Ний обичаме да се надѣваме, че хората, които правѫтъ часть отъ тѣзи комиссии, ще употрѣбѫтъ всичкитѣ свои познания, всичкото си имѣние и енергия, щото повѣренната тѣмъ задача да бѫде разрѣшена, не казваме блѣскаво, но поне достолѣпно за честьта и доброто име на българското отечество.

Независимо отъ дѣятелностьта на тѣзи комиссии, отъ голѣма важность за сполуката на дѣлото ще бѫде, мислимъ, ако се развие и друга една пропагандическа дѣятелность посрѣдствомъ вѣстницитѣ Въ другитѣ страни, щомъ ще стане изложение нейдѣ, по цѣли години почти ежедневно вѣстницитѣ държѫтъ читателитѣ си въ теченето на работитѣ по приготовленията, и имъ разказватъ чудесия за бѫдѫщето изложение. Печататъ се прѣдварително планове общи, частни, цѣли картини à vol d' oiseau, или фасадитѣ на дворцитѣ съ бои и безъ бои; и всичко това се прави съ цѣль да се заинтересува публиката, населението, и то европейската публика и население, които вече знаѫтъ тѣзи нѣща, а, помислѣте си, колко повече това е нуждно за нашата страна, гдѣто хаберъ нѣматъ отъ подобни работи. Припомнѣте си каква реклама, какъвъ шумъ, колко пропаганда правихѫ френцитѣ за своето всемирно изложение за 1889 година, какво не измислихѫ, свѣтътъ проглушихѫ; но и свѣтътъ имъ проводи съ милиони посѣтители. Какво правихѫ чехитѣ за своето изложение, и какво правиѫтъ американцитѣ отъ двѣ години насамъ за чикагското изложение, което ще ста-

*) Гледай брой 19.

не въ 1893! Всички срѣдства употрѣбяватъ да популяризиратъ своитѣ изложения.

Не казваме съ това, че трѣбва да правимъ всемирна реклама на нашето микроскопическо изложение; не казваме, че има съ какво да очудимъ промишленния, учения и художественния свѣтъ; не искаме да сравняваме нашитѣ първи ембрионни изложения съ такива колоси, като парижкото изложение или бждящето американско;—искаме само да кажемъ, че много значи, ако се заловимъ да распространимъ и популяризираме между нашата публика и население идеята, цѣлитѣ, значението и въобще всичко, що съставлява нашитѣ изложения. А едно отъ доволно могящитѣ срѣдства за това е печатътъ, при всичко че у насъ печатътъ не играе онѣзи роль, както въ образованитѣ народи.

За това ний съ охота ще помѣстваме всичко, което научимъ, и всичко, което мислимъ за добро по тѣзи изложения. За това нашитѣ два ежедневни вѣстници „Б. Зора“ и „Свобода,“ както и другитѣ политически, бихѫ много спомогнѣли, ако почнѣхѫ редъ статии по изложенията ни. А илюстрованнитѣ вѣстници „Съѣтлина“ и „Искра.“ освѣнъ статии подходяши, могѫтъ да си доставятъ плановетѣ на изложението въ Пловдивъ, фасадитѣ на зданията, фонтанитѣ (чешми, шадравани) парковетѣ и пр. и да ги напечататъ съ разни обяснения върху тѣхъ. Статии могѫтъ да печататъ и другитѣ периодически списания Така, освѣнъ популяризиранне изложението, ще се ялѫтъ и полезни и практически нѣкои мисли, нѣкои ядки и съѣти, които да помогнѫтъ на трудната работа на комиссинтѣ, и да послужѫтъ за увѣнчание съ успѣхъ почнѫтото съвѣмъ ново за насъ дѣло.

Въ подобни случаи така правѫтъ хората, опитнитѣ, знающитѣ хора, и намъ не остава освѣнъ да вървимъ по стѫпкитѣ имъ.

# Разни

## ВѪТРѢШНИ

— Замолени сме да дадемъ гласность на слѣдующето, което ни се пращa отъ Ахиело:

„Въ 19-й брой отъ уважаемий Ви вѣстникъ четохме съ удивление едно прѣпечатано писмо отъ градътъ ни, отправено до редакцията на вѣстникъ „Балканска Зора“ противъ до сегашнийтъ ни Околийски Началникъ, а сега Ванъ. г-на Ангелидиса.

До колко писаното съдържа нѣщо истинско, нѣщо сериозно и справедливо, нека да се произнесе почитаемата публика, слѣдъ като узнае автора му. Послѣдния е единъ нещастенъ агентинъ на „Балканска Зора“, нѣкой си Н. Чиширановъ, бивший п. сждебенъ приставъ въ Ахиело, недоволенъ отъ г-на Ангелидиса, защото послѣдний е изнамѣрилъ нѣкои негови злоупотрѣбления и фалшификации по службата му, вслѣдствие на което Министерството на Правосждието го отстрани отъ длъжность и го даде подъ сждъ. Това обстоятелство е достатъчно да увѣри публиката въ пристрастностьта на Чиширановото перо. Но азъ нѣма да се ограничѫ съ толкова; ще продължѫ още малко. Господинъ Ангелидисъ не ми е кой знае какъвъ близенъ приятель, но справедливостьта, добросъвѣстностьта и добритѣ за г-нъ Ангелидисъ отзиви ме заставляватъ да кажѫ двѣ думи добри зарадъ него и то каквото здраво знаѫ. Испратеното отъ Ахиело до „Балканска Зора“ е работа, пълна съ отмъщение и друго нищо. Писача бълва гущери противъ г-на Ангелидиса публично, но нека знае, че г-нъ Ангелидисъ е чиновникъ отъ рѣдкитѣ, съ извънредна административна способность, честенъ и акуратенъ и че Ахиолската околия нѣма да забрави неговитѣ добри свойства и добринитѣ, които ѝ е принесълъ. Самия допеникъ съ глупавото си и слабо перо прѣнорѫчва г-на Ангелидиса, при все, че гони про тивна цѣль: казва, че въ Ахиолската околия ставатъ тържества за неговото прѣмѣстване, когато, отъ друга страна, говори, че приятели ималъ такива, които му помогнѣли съ нѣколко хиляди лева, за да се не компрометира! Браво за логика!? Кое да се повѣрва? Първото ли или второто? Вмѣсто да се вѣрва едното или другото, най-логично е да се прѣзрѣ такъвъ невѣренъ и злобенъ писачь и да му се каже: „лѫжешъ!“ —

— Прѣди нѣколко броя бѣхме съобщили на читателитѣ си за едно непростително дѣло на Свищовската Окрѫжна Пост. Комиссия, именно за назначаването на Янка Енчева за стипендиятъ по инжинерството, като пожелахме да се опровергае тѫзи противна новина. Но вмѣсто това, четемъ въ Цариградскитѣ вѣстници доноски отъ Свищовъ, съ които се осѫжда Комиссията за тѫзи отпусната стипендия Енчеву. А в. „Зорница“ извлича отъ своята доноска слѣдующето:

„Нѣкои отъ избирателитѣ сѫ апелирали прѣдъ министритѣ въ София и ги молили да спрѫтъ тѫзи стипендия незаконно дадена. Иска се да се прѣдпише на Окрѫжната Комиссия да се съобрази съ закона за стипендиитѣ, който е задължителенъ не само за държавнитѣ, но и за общественнитѣ учрѣждения. Сѫщитѣ лица сѫ рѣшени, въ противенъ случай, да опишѫтъ биографията на прѣдмѣтний стипендиянтъ и наедно съ прѣписъ отъ присѫдата му, да ѫ испратѫтъ на ректора на училището въ Лозана, дѣто той ще постѫпи да слѣдва, като сѫ увѣрени, че поне тамъ ще бждѫтъ зачетени правата и законитѣ и не ще му се позволи да прѣстѫпи прагътъ училищенъ.

„Цѣлта на настоящето ми е, да се не създава подобенъ врѣдителенъ за обществото и държавата ни прецедентъ“.

Дано правителството поне се залови да уничтожи тѫзи партизанска угодничавость. —

— Разказватъ ни, че въ Русе билъ навалѣлъ необикновено много снѣгъ, по Дунава тій сѫщо е имало буря и нѣкакъ пакость на параходи, но нищо положително не можемъ да знаемъ.—

— Една играчка, която си взела звучното име „Фердинандъ“, се лута по морето. Тѫзи играчка, едно миниатюрно, слабо и опасно параходче, се управлява не отъ капитанъ, а отъ вѣлнитѣ; взема съ една дрѫзка конкуренция, почти безъ пари, пассажери, които не знаѫтъ каква стока е, и ги расхожда изъ морето по разни посоки, до като сполучи нѣкакъ да ги извади слѣдъ дълго лутанье край-градоветѣ. Като се вземе прѣдъ видъ, че грамадитѣ параходи на още по-грамадното дружество „Ллоидъ“ се намиратъ въ затруднително положение, кога е развълнувано морето, твърдѣ лесно може да си прѣдстави всѣки, колко се рискува животътъ на пассажеритѣ, които взема тѫзи подигравка на параходитѣ! Въ послѣдньо врѣме се учимъ, че този параходъ се лутальъ безъ вѣсть изъ морето, а споредъ хората, излѣзли отъ „Ллоидъ,“ билъ видѣнъ негдѣ безъ мачти.

Обръщаме сериозното внимание на правителството

— Нашето правителство е разрѣшило на Отоманската Банка да отвори клонове изъ България.

— Отъ Силистра и Каварна ни пишѫтъ нѣкои абонати, че не сѫ получвали редовно вѣстника и показватъ по разни десетина неполучени номера. Принуждаваме се да ги пратимъ повторно, като и повтаряме да съобщимъ, че не е даже въ интереса ни да не пращаме редовно, а пощата е, която прави тия бъркотии.

## МѢСТНИ 1888

### Подписка.

Редакцията има възможность да доставя на най-близкитѣ си читатели новини отъ Народното Събрание за дѣятелностьта му прѣзъ врѣмето на сесията (1-й Ноември до 15-й Декември) въ **притурки** *всѣки день* но нѣма надѣждата, че притуркитѣ ще се распространѫтъ, за да могѫтъ да покриватъ разноскитѣ за телеграмми и печатъ, защото у насъ глѣдаме 50 души да прочетемъ въ една притурка новината, а по тѫзи причина въ тия зимни дни, често безъ поща, не можемъ да четемъ нищо. Да рискуваме съ единъ отдѣленъ расходъ отъ 1000 лева, безъ да знаемъ да ли ще си ги върнемъ — е работа не за всѣкиго, особенно за една редакция съ седмиченъ вѣстникъ.

Затуй, ако има желающи, да знаѫтъ дневнитѣ новини отъ Събранието, редакцията открива слѣдующата подписка:

1) Поставя листове за записванье на абонати за дневни притурки къмъ вѣстникътъ въ всичкитѣ книжарници, клубове и учрѣждения и други въ градътъ;

2) Всѣкий, който се записва, трѣбва непрѣмѣнно да прѣдплати 5 лева на показаното въ листа лице;

3) Въ другитѣ градове, по линията на желѣзницата Русе—Варна и околийскитѣ въ този окрѫгъ, трѣбва да се обръщатъ съ пощенски бонове отъ по 5 лева направо въ Администрацията;

4) Срокъ за подписката се опрѣдѣля до 27-й того вечерьта или най-късно до 28-й, въ Понедѣникъ, за да може редакцията да настани нуждитѣ лица.

Изискватъ се абонати не по-малко отъ 250 души, за да може да се поддържатъ особеннитѣ за това вѣрни кореспондентъ въ столицата и служитель въ администрацията, освѣнъ, разбира се, расхода за телеграммитѣ и печата. (Печатътъ е много скѫпъ).

Ако не се съберѫтъ 250 души и не почне издаванъето на притуркитѣ, всѣкий ще си вземе даденитѣ 5 лева отъ тогова, комуто ги е далъ.

Съ тѫзи тъй наредена подписка, ний даваме всички улеснения съ готовность на г. г. читателитѣ си за бързото доставянье на новинитѣ отъ Събранието макаръ и да държимъ седмиченъ вѣстникъ, и, ако не се съберѫтъ нуждното число интересующи се отъ дѣлата на избранницитѣ си въ това върховно мѣсто, ний не ще бждемъ виновни. Прѣдлагаме съ драга воля тѫзи, макаръ не легка, услуга къмъ обществото и оставяме то само да се произнесе за себе си.

### Врѣмето.

Отъ минѫлата седмица, отъ Четвъртъкъ, (17-й) почнѫ тукъ зимно врѣме, но отъ начало бѣше слабо и само кишаво, а по-послѣ постъпенно се влошава до тамъ, щото дъждъ, силна буря, снѣгъ, вѣтъръ отъ разни посоки, силенъ студъ — всичко туй смая жителитѣ на градътъ. Въ Петъкъ тренътъ сполучи да отиде само до Разградъ, — обстоятелство, което доказваше голѣмия снѣгъ къмъ Русе. Сѫббота. Недѣля и Понедѣникъ нѣмаше никакъвъ тренъ; въ Вторникъ отиде до Каспичанъ, сѫщо и вчера Срѣда. Цариградската поща (параходъ на дружеството „Ллоидъ“ вмѣсто да дойде въ Недѣля сутринята, дойде въ Вторникъ прѣзъ ношьта, и, безъ да може да извади поща и пассажери, просто избѣга, по причина на разярено мѫре. Всичкото врѣме морето бѣше твърдѣ бурно, но въ Вторникъ сутринята бѣше необикновенно: едни казватъ, че било развълнувано по-вече отъ зимата на 1883 година, когато бѣше изхвърлило единъ англійски параходъ на брѣга, но ний казваме, че не бѣше повече, а еднакво. Распѣненитѣ и едва видни отъ воденъ бѣлъ прахъ вълни показваха видъ на ужасни канари съ оглушителенъ трѣсъкъ, ревъ, който бучеше денемъ и нощемъ надалечъ. Скелята, която се губѣше подъ свирѣпата морска пѣна дълбоко на 3—4 метра, е повредена и, мислимъ, ще потрѣбватъ 4—5000 лева за поправки на посътъ. При селото Карапча (Балчикско) е потънѫлъ единъ корабъ (гемия) подъ гръцко знаме съ име „Евангелистрия“. Избавени сѫ само матроситѣ, а всичката стока, кашкавалъ, храна и прч. останѫли въ потънѫлия корабъ. При Ахиело е потънѫлъ сѫщо единъ корабъ подъ турско знаме. При нашия градъ потънѫ единъ корабъ съ соль. Удавенъ единъ человѣкъ. Казватъ, че имало още потънѫлъ корабъ по крайбрѣжието на Балч. околия, но по това положителни свѣдѣния нѣма още.

Удивителна, твърдѣ впечатлителна картина прѣдставлява Черното море, кога се обръща на снѣжни, движущи се планини, и който не го е видѣлъ въ такъвъ видъ, не може да си го въобрази. Прѣди да почне страшната буря, въ морето е имало параходъ, който товарялъ, но е оставилъ всичко и избѣгалъ. Това, разбира се, е несъмнѣнна врѣда за нашия износъ и не само проекти, планове, разглѣждания и прч. трѣбватъ съ години за направата на пристанища, но и работа въ дѣйствителность и часъ по-скоро.

### По изложенията.

— Съ особено удоволствие явяваме, че окрѫжний ни управитель, г-нъ Драсовъ, щомъ като се получи окрѫжното отъ распоредителната комиссия по изложенията, тутакси се распореди да се съставѫтъ комиссии: една окрѫжна (която е въ сѫщото врѣме и градска) и една околийска. Окрѫжната се състои отъ слѣднитѣ лица: г-нъ Драсовъ, прѣдсѣдатель на комиссията, г-нъ Бѣлчевъ, директоръ на държав. гимназия „Фердинандъ I“, г-нъ Начовъ, директоръ на държ. дѣвическа гимназия, г-нъ Янко Славчевъ, търговецъ, г-нъ Тракооглу, търговецъ, г-да К. Божковъ и И. Ивановъ, учители отъ държавната гимназия „Фердинандъ I“, г-нъ Колони, градски кметъ, г-нъ Н. Щеревъ, прѣдсѣдатель на Постоянната Комиссия, г-нъ Ахмедъ Бейджанъ, търговецъ, г-да П. Церовъ и П. Богоевъ, окрѫжни училищни инспектори, г-нъ М. Петровъ, членъ отъ Постоянната Комиссия, г-нъ Бързаковъ, пѫтующий учитель, г-нъ Бръзовский, окрѫженъ гореки инспекторъ, г-нъ П. Манчевъ, окрѫженъ инжинеръ, г-нъ К. Мирский, адвокатъ, и г-нъ П Поповъ, членъ отъ Варн. Градско-Общински Съвѣтъ.

Околийската комиссия се състои отъ слѣднитѣ лица: г-нъ Е. Ангелидисъ, околийски началникъ, прѣдсѣдатель на комиссията, г-нъ Ж. Георгиевъ, помощникъ кмета, г-нъ Я. Пеновичъ, управитель на митницата, г-нъ И. Обрѣшковъ, главенъ учитель, на народнитѣ училища, г-нъ П. Гюлмезовъ, учитель отъ държ. гимназия „Фердинандъ I“, г-нъ Я. Панчевъ, помощникъ на горския инспекторъ, г-нъ Т. Марнополски, търговецъ, г-нъ Г. Поповъ, земледѣлецъ отъ с. Дервентъ и г-нъ Баю Атанасовъ, земледѣлецъ отъ с. Николаевка.

И двѣтѣ комиссии сѫ почнѫли вече работата си и сѫ имали по нѣколко засѣдания. За рѣшенията на околийската комиссия нѣмаме още никакви свѣ-

дѣния. Колкото за окржжната, знаемъ това, че (понеже тя е въ сжщото врѣме и градска) членоветѣ ѝ сѫ се раздѣлили на четири групии, които сѫ се натоварили съ длъжностьта да ходятъ изъ града и, като увѣдомяватъ населението за прѣдстоящитѣ изложения, да събиратъ въ сжщото врѣме свѣдѣния: като какви нѣща би могло да се изложатъ отъ града Варна. Освѣнъ това комиссията въ едно отъ минжлитѣ си засѣдания рѣшила да свика всичкитѣ еснафи отъ града на едно събрание, дѣто да имъ се поговори нѣщо върху изложенията. Това събрание станж вчера въ Срѣда на 23-й Октомврий. Почти всички поканени еснафлии сѣхж. Бѣше тъй сжщо и градско-окржжната комиссия въ пълния си съставъ. Г-нъ Начовъ, директорътъ на държ. дѣвическа гимназия, съ една хубава обстоятелна рѣчь, слѣдъ като яви, че ще ставатъ изложения въ Пловдивъ и Руссе, разясни на събранитѣ, защо се правятъ тѣзи изложения, каква е ползата отъ тѣхъ и нуждата да се изложи нѣщо и отъ Варна; той покани всичкитѣ да вематъ при-сърдце тази работа, да погледнятъ на неж като на една общонародна работа и да се притече кой съ каквото може най хубаво за да се прѣдстави колкото е възможно по-блѣскаво градътъ Варна.

Тъй като между еснафлитѣ имаше нѣколцина турци, то г-нъ Петровъ рѣче и на турски нѣколко думи по сжщия прѣдмѣтъ. Съ това се свърши събранието.

Ний съ голѣмъ интересъ ще слѣдимъ дѣятелностьта и на двѣтѣ комиссии (окржжната и околийската) и ще явяваме за това на читателитѣ си.

---

— Научаваме се, че народнитѣ учители въ Варненското Окржжие сѫ възхитени отъ идеята за прѣдстоящитѣ изложения и сѫ се зарѣкли да дѣйствуватъ съ всички сили за общонародното дѣло — изложенията. Хвала на такива народни учители и, дай Боже, всичкитѣ нар. учители изъ България да сѫ обзети отъ сжщия въпросъ.

— Пишатъ ни отъ Провадия съ вчерашна дата:

„Врѣмето, толкозъ хубаво до 16 й того, се развали до толкова, щото селенитѣ, които отидохж за дърва, се върнжхж безъ колата си, като не могжтъ да ги каратъ. Не е за чудо да се чуе, че еди-де нѣкой е замръзнжлъ и умрѣлъ. Не се е запомнило такова врѣме прѣди Димитровъ-день, отъ като сжществува желѣзницата, та да спира тя тъй рано. Селенитѣ не сѫ засѣяли още зимницата и трѣбва имъ хубаво врѣме. Тазигодишния плодъ спомогнж да се расплатятъ 70—80%, както и на правителството всичкитѣ си даждия, но нужна е още една такава година. Ехъ, че хубаво нѣщо било *берекетъ*, па и цѣната на хранитѣ не е лоша!“

— И днешний день нѣмаме поща отъ Руссе. Събрани сѫ въ Руссе 4 пощи Софийски, и цѣла седмица по линията! Казватъ, че на два пѫти е била запушвана линията съ снѣгъ: въ Петъкъ и Вторникъ; но, макаръ и да е тъй, не може да се оправдае тази бавность на линията. Нема 4 дни трѣбва да се чисти снѣга? Ами търговията, ами пѫтницитѣ? Или това е нищо? Защо е линията? Тъй ли става по всичкитѣ линии? Скандалъ!

— Параходътъ на дружеството „Ллоидъ“ сполучи да прѣдаде товарътъ си въ града едвамъ вчера сутрина. Морето и врѣмето вече утихватъ, но тренъ все пакъ нѣма още. Послѣднитѣ вѣстници сѫ отъ 14 й текущий.

---

## ВАРНЕНСКИЙ ОКРЖЖЕНЪ СЪВѢТЪ

Подобрѣнието рассата на добитъкътъ въ Княжеството бѣше подигнжлъ доста голѣмъ шумъ. Всички държавни и обществени органи бѣхж се заловили прѣди година—двѣ за това подобрѣние; всички окр. съвѣти разискахж, избирахж срѣдства, рѣшаваxж и отпускахж суми; всички постоянни коммиссии се задължихж да испълняватъ приетата мѣрка за това подобрѣние. Купуваxж се скѫпо—ефтино разнородни добитъци и се пущахж въ хергелета, чарди, стада и пр.; прѣдаваxж се едни подъ назаньето и глѣданьето на селскитѣ общини, други подъ прямото ржководенье на постоянnитѣ коммиссии и пр. и пр. работи, които се върнжхж съ нетърпѣливо желание и грижа отъ съвѣти и коммиссии — Какво излѣзе отъ всичко туй до сега? Ний прѣдлагаме на своитѣ читатели отчета за дѣятелностьта по това на една първокласна пост. коммисия--Варненската--за примѣръ, подробно и заедно съ дѣятелностьта за подобрѣнието на земледѣлието, тъй като и по него се вземахж подобни мѣрки отъ окржжнитѣ съвѣти.

Ето тази часть отъ отчета:

### По управлението на окржжнитѣ имоти и състоянието на тѣзи имоти.

„Недвижими окржжни имоти нѣма:

„Движими, освѣнъ канцелярскитѣ мобили и принадлѣжности, има: една жетварка—сноповързачка, двѣ сѣялки, и три жребци.

„Сѣялкитѣ стоятъ неупотрѣбени до сега по нѣманье вѣщо лице, на което да може да се повѣрява управлението и употрѣблението имъ.

„Жетварката—сноповързачка, която почти всѣка година се употрѣблява по жетва, почнж да се изхабява.

„Мнѣнието на Постоянната Коммиссия е, както сѣялкитѣ, тъй и жетварката, да се продадятъ, защото, както се каза по-горѣ, за сѣялкитѣ не се намира вѣщо лице, на което да се повѣри управлението и употрѣблението имъ; жетварката е изхабена и постоянно се разваля и, главно, защото почти никаква сжществена полза не се принася съ държението на тѣзи машини а само се затварятъ напраздно не малки окржжни капитали.

„Жребцитѣ, които минжлата година отъ петъ бѣхж останали четире, защото единия умрѣ отъ възпаление въ черний дробъ и часть отъ диафрагмата, сега останжхж три, понеже още единъ отъ тѣхъ, именно „Вѣлчу“ № 4, слѣдъ нѣколко кратно болѣдуване, при всичкитѣ старания, наглѣждания и цѣрения отъ страна на мѣстний Окр. Ветеринаренъ Лѣкарь, тъй сжщо умрѣ на 23-й Май текущата 1891 год. въ Варненскитѣ чаири, главно отъ старъ хронический перитонитисъ (болѣсть на вжтрѣшното було, което покрива червата). Оставатъ, значи, само три жребци, именно: „Алчо“, № 1, „Огнянъ“ № 2, и „Перчо“ № 3. Тѣ сж здрави, само че Перчо на послѣдакъ страда отъ едно безопасно подуване на дѣсния прѣденъ кракъ близо къмъ туловището, происходящо, както обясняватъ ветеринаритѣ, отъ налѣганието на шиповетѣ на подковата при лѣженнето на коня. Слѣдъ отстраняване главната причина и лѣкуванието, което още слѣдва, тази подутость вѣрва се да се отстрани наскоро.

Прѣзъ минжлата 1890 година окржжнитѣ жребци сѫ имали и 44 слячвания. Резултата на 29 отъ тѣзи слячвания е рече незнатъ. Оказа се, че само 6 отъ тѣзи 29 слячвания сж биле плодотворителни, а всичкитѣ тия 23—неплодотворни. Освѣнъ това, 3 отъ тѣзи шесть оплодотворени кобили помѣтнжли, а на една кончето е било убито отъ хайгира на хергелето, въ което е била кобилата; оставатъ, значи, двѣ кончета само, участьта на които тъй сжщо не се знае каква е и каква ще бѫде, защото случаитѣ отъ помѣтванията и случаятъ отъ убиванието на кончето показватъ, че нашитѣ хора малко се грижатъ за правилното и рационално отглѣждание на добитъкътъ си. Другитѣ 16 слячвания сж извършени въ Варна, съ Варненски кобили. Тѣхния резултатъ е неизвѣстенъ, понеже общинското управление, при всичкитѣ напомнювания, и до сега не е прѣдставило нѣтрѣбнитѣ свѣдѣния. И тѣ, обаче, не ще да бѫдатъ по-удовлетворителни отъ отъ другитѣ 29, като се сѫди изобщо.

»Прѣзъ текущата 1891 година до 5-й Юлий окржжнитѣ жребци имаатъ 75 слячвания, резултата на които още е рано да се знае.

«Съ покупката и други разноски до пристигване въ Варна, окржжнитѣ жребци костуватъ на окржжната каса 7090 лева и 10 ст. Отъ пристигването имъ въ Варна до сега за тѣхъ сж похарчени 8163 л. 29 ст., отъ които 3626 лева 86 ст. за слуги—коняри, 73[illegible] лева и 20 ст. за помѣщение и 3805 лева 13 ст. за прѣхрана и др. такива. Значи, до сега тѣзи жребци струватъ 15,253 лева 39 ст на окржжната каса

»Като се сѫди по направенитѣ разноски и резултата отъ слячването, очевидно е, че приетий въ този случай способъ за подобрѣние рассата на коньетѣ въ окржжието, е неползотворенъ и не отърва. За това мнѣнието на Пост. Коммиссия този начинъ да се напустне, като жребцитѣ се продадятъ и полученитѣ пари се внесѫтъ въ окржжната каса. Само жребеца „Огнянъ« № 2, като единъ красивъ и добъръ жребецъ, може да се остави, ако съвѣта желае, като се прати въ разсадника, разбира се, само ако се приеме мнѣнието на Пост. Коммиссия по тези разсадникъ«.

Въ идущий брой ще дадемъ и мнѣнието на коммиссията за откриванието на разсадникъ, както и сжщностьта на рѣшението отъ Съвѣта.

---

## КНИЖНИНА

**Курсъ на срѣдневѣковната история.** Отъ *В. Я. Шулгинъ.* Прѣвелъ отъ 8-то издание Г. И. Пенковъ. Прѣдназначенъ за учебникъ въ горнитѣ классове у мжжкитѣ и дѣвически гимназии и педагогическитѣ училища. Руссе. Скоропечатницата на Спиро Гулабчевъ. 1891 год.

Много е голѣма нуждата отъ *свѣжи* учебници за нашитѣ гимназии. Наистина, всѣка година се появяватъ безчисленно множество разни учебници отъ разни съставители, но много сж малко изъ между всичкитѣ тѣзи учебници такива, които напълно да удовлетворяватъ на нуждитѣ. Ето защо се е появило у нѣкои учители недовѣрие къмъ каквито и да било учебници отъ *български* автори; тъй щото и да се появи случайно нѣкой свѣжъ учебникъ, тѣ не го ввеждатъ (не го прочитатъ) и слѣдватъ да си прѣдаватъ съ записки, които излѣзватъ скѫпи и прѣскжпи на ученицитѣ. Но върху това ний ще поговоримъ нѣкога наособно. Ще кажемъ за сега само това, че съ записки прѣдаватъ повечето *прѣвзетитѣ* учители, които мислятъ, че *никога не е възможно* да се появи и на български достоенъ за тѣхното внимание учебникъ, но и които *сами нищо не написватъ*, та и другитѣ да се ползуватъ . . . .

Нека си мислятъ такивато учители, каквото щатъ, но фактътъ си е фактъ, че ний отъ година на година напрѣдваме; а тъй сжщо и учебната ни литература се убогатява, било отъ оригинали, било отъ прѣводи. Имаме прѣдъ себе си „Курсъ на срѣдневѣковната история“ отъ В. Я. Шулгина, прѣведена отъ Г. И. Пенковъ. Нѣма нужда да говоримъ за достойнството на този учебникъ, нъкъ и се броимъ за некомпетентенъ да говоримъ за това: името на авторътъ му, В. Я. Шулгинъ, е достатъчна гаранция за насъ, нъкъ и за всѣкого, който е почулъ нѣщо за Шулгина, че учебникътъ е добъръ, и че, слѣдователно, изборътъ на г-на Г. И. Пенкова е напълно сполучливъ, за което той заслужва похвала. Но не по-малка похвала заслужва той и за хубавия прѣводъ на учебника: езикътъ е толкова гладъкъ, щото на нѣкои мѣста човѣкъ се забравя и мисли, че чете нѣкой романъ исторически. А колко много *важи* за единъ учебникъ да е написанъ на хубавъ, гладъкъ, легкъ езикъ! Мнозина съставители и прѣводачи на учебници у насъ не сж могли да разберѫтъ това.

Като прѣпоржчваме горѣщо *„Курсъ на срѣдневѣковната история“* отъ В. Я. Шулгина, както на прѣподавателитѣ по история, тъй сжщо и на всички любители да прочитатъ полезни книги,—желаемъ на прѣводача успѣхъ въ добрата му работа, тъй щото да има възможность по-скоро да издаде и »Курсъ на новата история“ отъ сжщия авторъ.

**И. Прѣгледовъ.**

Варна, 15 Октомврий 1891 год.

---

### Нови книги и списания:

Получени сж въ редакцията ни слѣдующитѣ книги и списания:

1) **„Юридическо списание“**. Год. III, Кн. XI, Септемврий. Издаватъ *П. Ив. Данчовъ, Георги Зугревъ и А. Каблешковъ.* Абонаментъ 10 лева. София. Придворна печатница Б. Шимачекъ. 1891 г. **Съдържание:** I. Размишления върху ст. 473 п. отъ В. С. П. (отъ Д-ръ М. Ст. Шишмановъ). II. Критически бѣлѣжки върху проекта на гражданското сждопроизводство (отъ К. Панайодовъ). III. За испадванието въ несъстоятелность и за банкрутството (отъ П. Д. Селвили). IV. Практически случаи. V. Разни и пр.

2) **„Сборникъ** *отъ български народни умотворения“*, Книги I, III, IV, V, VI и VII. Простонародна българска поезия или български народни пѣсни. Български обичаи, обряди, суевѣрия и костюми.—Събралъ и издава *К. А. Шапкаровъ.* София. Печатница на „Либералний Клубъ“. 1891 год.

3) **»Ржчна Смѣтачка“** за помагало на г. г. търговцитѣ и занаятчиитѣ. Съставилъ и издава *Ното Гжянски.* София. Печатница на „Либералний Клубъ“ 1891. Цѣна 1½ лева.

4) **„Що е социализмъ** *и има ли той почва у насъ?“* Отъ *Д. Братановъ.* Търново. Скоропечатница на П. Х. Панайотовъ. 1891 год. Цѣна 1 левъ.— Книгата носи на първо мѣсто на корицитѣ думитѣ: Българска Социалъ-демократическа Библиотека No 1.

---

## СМѢСЬ.

**Нѣщо за живота на редакторитѣ.** Кому принадлѣжи живота на редакторитѣ? На този въпросъ дава отговоръ нѣкойси Мистеръ *Вебстеръ*, редакторъ на единъ малъкъ, но много распространенъ американски вѣстникъ.

М. Вебстеръ обнародвалъ въ вѣстника си една статия, въ която изрисувалъ вѣрно, но въ неблагоприятна свѣтлина едного, отъ чиновницитѣ на Чикаго. Послѣдний, докаченъ, призовалъ редактора на дуелъ (двубой). Когато се явили опрѣдѣленитѣ отъ докаченния господинъ двама секунданти—чиновници, редактора ги изслушалъ съ свойственното на англичанитѣ хладнокръвие и поискалъ една недѣля врѣме за отговоръ, ще приеме ли да се бие или не, за да може да попита спомоществователитѣ на вѣстника си, дозволяватъ ли му да рискува съ животътъ си.

На другий день вѣстникътъ на М. Вебстера ималъ на чело слѣдното възвание: „Викамъ съмъ на дуелъ, но азъ не счетохъ въ право да се съгласѫ, прѣди да чуѫ мнѣнието на г-да абонатитѣ си. Азъ считамъ че като съмъ приелъ годишна прѣдплата за вѣстника си, съ туй съмъ далъ живота си подъ наемъ за цѣлата година, и ако се изложѫ на опасность, ще станѫ злоупотрѣбителъ на довѣрие, защото който ме е почелъ съ прѣдплата, казалъ си е, че азъ нѣма да

отидж да умрж напраздно. Ако бждж убитъ, вѣстникътъ ми трѣбва да почине, ако ли ме наранятъ, той ще трѣбва да се спре до оздравяването ми, което може да се забави, ако ли пъкъ азъ убиж противника си, ще ме гризе съвѣстьта ми и нѣма да могж да издавамъ вѣстника съ сжщото душевно спокойствие. За туй, ако $^2/_3$ отъ г-да прѣдплатницигѣ ми позволятъ, като ми пишятъ само „да“ най късно до горнята сжбота вечерь, азъ на сутрѣньта ще прѣставыж гжрдитѣ си на своя противникъ, като ще нарѣдж по прѣди единъ брой съ некрологъ за мене. Ако отговора бжде „не“, азъ не ще приема дуела. И тъй, азъ ще чакамъ отговоритѣ, за които настоятелно молж“.

Читателитѣ на вѣстника не намѣрили за добрѣ да пожъртвуватъ „наетий за тѣхъ редакторский животъ“, като повечето отговорили съ *не*. Любопитното е, че нѣкои сж съвѣтвали вѣстникаря да иска отлагание на дуела слѣдъ края на годината.

М. Вебстеръ съ възванието си распространилъ още повече своя вѣстникъ, който, въ дадений седмидневенъ срокъ купували, като прѣсна риба, за да се види резултата отъ „редакционний плебисцитъ“. Мозина пъкъ прѣдплатили за цѣла година, само да иматъ право да участвуватъ въ тоя плебицистъ.

## ПИСМА.

**До в. „Балканска Зора.“** Отъ началото на този мѣсецъ вѣстника не получаваме. Мислимъ да е административна грѣшка. До тогава идѣше съ половина адресъ, а сега съвсѣмъ не иде.

**До Дружество „Саморазвитие“ Провадия.** Г. М. К. Шишковъ заплати цѣло годишно течение за Васъ. Праща се.

**До г. Т. Ст. В—въ—Руссе.** Искахте—пращаме, но, защото трѣбва да молимъ, молимъ Ви, пратѣте и Вий!

**До Читалище „Наука“—Ловечь.** Съгласно писмото Ви, пращаме. Надѣваме се, че ще се расплатите било съ 5 абонамента, било съ пари. Пратихме Ви за туй всичкитѣ броеве до сега и листъ за записване абонати.

**До г. Д. Д. Б.—Шумненско.** Пращаме отъ 20-й брой, но и Вий пратѣте!

**До г. Страхилъ.** Вашата статия би имала повече прилика да бжде въ нѣкое педагогическо списание. Научень отдѣлъ нѣмаме.

**До Г-на П. въ Стара Загора.** Вашата статия е много дълга. Ако позволите, направяваме извлѣчение.

**До Г-на К. въ града.** Статията Ви „по закона за адвокатитѣ“ ще се помѣсти. Благодаримъ Ви за изразенитѣ нови мисли въ тоя въпросъ.

**До Г-на Б. въ града.** Вашето „писмо отъ града“ не влѣзе, едно, че нѣмаше свободно мѣсто сега, друго, че усъмнихме се, да не би да сте чували и да пишите. Намъ е извѣстно, че скандалний разговоръ не е можалъ да бжде въможенъ. Редакцията може да Ви освѣтли, ако се явите. За бстанжлото и ний имаме намѣрение да пишемъ.

## Варненска Окр. Пост. Коммиссия.

### ОБЯВЛЕНИЕ

**№** 4288

Коммиссията има открита една стипендия по сапунарството, съгласно протокола си No 656 отъ 12 того, стипендианта ѝ ще слѣдва въ нѣкое полутехническо училище въ гр. Виена, Австрия, слѣдъ свършването на което практически при нѣкоя сапунена фабрика въ сжщий градъ най-малко една година.

Желающитѣ да заематъ тая стипендия, най-късно единъ мѣсецъ отъ днесъ, длъжни сж при прошенията да прѣдставятъ въ Коммиссията и слѣдующитѣ документи:

1) Атестатъ, че сж свършили пълна гимназия съ зрѣлостенъ испитъ.

2) Метрическо свидѣтелство, че сж на възрасть 18-27 година.

3) Медицинско свидѣтелство за доброто състояние на здравето имъ, и,

4) Свидѣтелство за бѣдность, издадено отъ надлѣжната община и съдържанието потрѣбнитѣ данни за материалното имъ състояние.

Гр. Варна, 14 Октомврий 1891 год.

Прѣдсѣдатель: **Н. Щеревъ**

За Членъ Секретарь: **М. Петровъ**

## ВАРНЕН. ДЪРЖАВНА ДѢВИЧ. ГИМНАЗИЯ

### ОБЯВЛЕНИЕ

**№** 76

Извѣстява се за знание на интересующитѣ се, че на 28-й того, въ 2 часа послѣ пладнѣ, въ помѣщението на Варненската Окр. Постоянна Коммиссия ще се произведе малонаддавателенъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване на прѣдприемачь доставката отъ 1-й Ноемврий т. г. до 1-й Септемврий 1892 година на хлѣба, мѣсото и разнитѣ други продоволствени продукти за пансиона при сжщата гимназия

Търга ще се произведе отдѣлно за хлѣба, мѣсото и разнитѣ продукти.

Залогъ се иска: за хлѣба 80 лева, за мѣсото 60 лева и за разнитѣ продукти 80 лева

Поемнитѣ условия могжтъ да се прѣглѣдватъ въ Постоянната Коммиссия всѣки присжтственъ день и часъ.

Переторжка ще стане на слѣдующия день.

г. Варна, Октомврий 17-й день 1891 г.

**ОТЪ ДИРЕКЦИЯТА.**

## Отъ Сждеб. Пристави при Варнен. Окр. Сждъ.

### ОБЯВЛЕНИЕ

**№** 4105.

Подписаний обявявамъ, че отъ 28 Октомврий до 27-й Ноемврий 1891 година, ще трае публичната продажба на слѣдующитѣ недвижими имущества, находящи се въ землището на с. Гелинджикъ, а именно: 1) Нива 10 увр. мѣстность „Панаиръ Иолу“, при съсѣди: Селядинъ Ахмедовъ, Танко Господиновъ, Панаирски пжть и Желю Кулевъ, оцѣнена 40 лева; 2) Нива 7 $^1/_2$ увр. мѣстность „Кюше-Тарла“, при съсѣди: Низамъ Мустафовъ, Добри Гунчовъ, пжть и Желю Колевъ; 3) Нива отъ 5 увр., мѣстность „Кюстекчилерский Тънкий Пжть,“ при съсѣди: Въ ку Тодоровъ, Мехмедъ Хюсеиновъ и Махмудъ Алиевъ, оцѣнена 20 лева; 4) Нива отъ 5 увр, мѣстность „Кору Иолу“, при съсѣди: Мустафа Х Сюлеймановъ, Янко Петровъ, Колю Юрдановъ и пжть, оцѣнена 20 лева; и 5) Нива отъ 5 увр., мѣстность „Кюше Тарла,“ при съсѣди: Махмудъ Алиевъ, Слави Стояновъ, Гагаузъ Тодоръ и пжть, оцѣнена 20 лева, — принадлѣжащи на сирчетата на покойния Салимъ Низамовъ отъ с. Гелинджикъ, продаваеми се срѣщо дългътъ имъ къмъ Ив. П. Славовъ и Р. Еневъ, повѣреници на Стоянъ Цвѣтковъ отъ г. Добричъ.

гр. Добричъ. 15 Октомврий 1891 год.

I П. Сждеб Приставъ: **Д. Капитановъ**

### ОБЯВЛЕНИЕ

**№** 4106

Подписанний, обявявамъ, че отъ 4 Ноемврий до 4-й Декемврий 1891 год. ще трае публичната продажба на една кжща, находяща се въ г. Добричъ, въ IV участъкъ, подъ No 904, съ три стаи, надъ дамъ, покрита съ керемиди, при съсѣди: Паскалъ Мариновъ, Ставри Мариновъ, Иванъ Маринчо и пжть, оцѣнена 120 лева, принадлѣжаща на Бр. Никола и Димитръ Карагѣзови отъ гр. Добричъ, продаваема се срѣщо дългътъ имъ къмъ Хайрие Исмаилова отъ г. Добричъ.

г. Добричъ, 15 Октомврий 1891 год.

I П. Сждеб. Приставъ: **Д. Капитановъ.**

## Прѣмѣстване магазинъ.

Извѣстния г-нъ Николай Х. Теодоровъ извѣстява на почитаемата публика, че вслѣдствие на послѣдния дъждъ, отъ който се събори бившия му магазинъ, прѣмѣсти се въ контората на г-на

**СТАВРИ Ф. ЗАФИРОВЪ,**

въ улица Солунска подъ № 466, срѣщу мобилопродавницата на г-на К. Давидопуло,

гдѣто, освѣнъ имѣющитѣ се, ще се продаватъ и други европейски и мѣстни стоки, съ умѣрени цѣни.

Варна, 15-й Октомврий 1891 г.

## Францискъ Роубичекъ

(Военний Капелмейстеръ)

и

## Емилия Роубичкова

благодарятъ отъ все сърдце на почитаемитѣ Господа: Подполковникъ Тошевъ, Гарнизонний Комендантъ, и Подполковницитѣ Обрѣшковъ и Паничерский, както и на Господа офицеритѣ отъ двата полка и всички Господа и Господжи, които почетохж съ присжтствието си погрѣбението на съпругата и майка имъ, Г-жа

## КАТЕРИНА РОУБИЧКОВА,

на 22-й того, като сж повлияли за поутихването на голѣмата имъ скърбь.

Тѣ благодарятъ особно и на тия Господа и Господжи, които испратихж покойната дори до мѣстото на вѣчния ѝ покой.

Варна, 23-й Октомврий 1891 год.

## НЕКРОЛОГЪ

Съ дълбока скърбь извѣстявамъ на всички мои роднини и приятели, че на 30-й м. м. Септемврий т. г., слѣдъ 6 мѣсечно болѣдуване отъ силна простуда, прѣдаде Богу духъ любезнийтъ ми баща

## Свѣщенникъ Еммануилъ Пенчовъ,

на 65 годишна възрасть, който остави въ неутѣшима скърбь: жена, синъ, снаха, внукъ и внучка. Покойний бѣ спечелилъ съ добрий си характеръ всичката обичь на населението отъ повѣрената си енория и се отличаваше съ честнийтъ си и скроменъ животъ.

Богъ да те прости, тате!
Вѣчна ти память!

Отъ дълбокоопечалений му синъ

**Пенчо Поповъ.**

с. Бѣлево, 7-й Октомврий 1891 г.


## ХОТЕЛЪ ИМПЕРИЯЛЪ

(бивший **Хотелъ „Ллоидъ“**).

Подписанний извѣстявамъ на почитаемата публика, че наехъ друго здание въ главната „Преславска“ улица (бившето помѣщение на Русското Консулато) и открихъ превъсходенъ хотелъ съ

ГОСТИННИЦА и ГРАДИНА.

Г. г. посѣтителитѣ ще намѣрятъ най-възможнитѣ удобства, пълна чистота и бърза прислуга.

**Цѣни най-умѣренни.**

Варна 1-ий Юний 1891.

Съдържатель: *Аристиди Мацини.*

**САЛВАТОРЪ,** пластиръ за мозоли (калузи) и брадавици, продава се у **И. Карловский**

**ПРОДАВА СЕ** праздно мѣсто отъ 680 □ м. на Нишка улица. За споразумѣние до Кр. Малевъ, учитель — Варна.



Печатница на Хр. Н. Войниковъ Варна.